

дялъ на литургія и на проповѣдь; шестыйтъ не са почиталъ, не са знае защо, отъ съсѣдытъ си; седмыйтъ былъ новъ преселенець Нѣмецъ отъ Европа и не познава слѣдователно американскытъ обычаи. Премълчавамы което той каза за другытъ свидѣтели.

Подиръ туй изслѣдова характера и навика на умрѣлія. Антробисъ, рече, бѣше лютъ, свадливъ, умразевъ на сѣкиго, сребролюбивъ, сластолюбивъ, гордъ и врагъ на главната республиканска партія въ Балтимора. А Джимъ, напротивъ, бѣше благоволителенъ къмъ сѣкиго и никого не убиваше, освѣнъ когато предлежеше за личната му безопасность.

Послѣ приведе писменны документи и поменж преминѣлы произшествія; похвали обычая, който изисква, когато двама храбры джентлимены са срѣщатъ и единътъ не може да търпи другія, да си свършватъ преніето съ ножеветъ или съ револверытъ, съ което са отбѣгва дълговременното памятозлюбіе, което докарва толкози студенина въ общественнытъ сношенія. Отстраняватъ са охуляваніята съ които адвокатытъ зачернятъ честь-та на двѣтъ фамиліи. Наконецъ и Иппократъ подтвърдява, че кръвопусканіето като расхлажда кръвь-та, става потребно отъ време на време.

Адвокатынтъ ще бжде казалъ и други по серіозны вѣща защо рѣчь-та му трая половинъ день